

Orientacja seksualna i tożsamość płciowa na forum Rady Praw Człowieka ONZ

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 września 2011 r. w sprawie praw człowieka, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej w państwach członkowskich Organizacji Narodów Zjednoczonych

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając rezolucję A/RES/60/251 Zgromadzenia Ogólnego ONZ powołującą Radę Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNHRC),
- uwzględniając wydane w imieniu Unii Europejskiej oświadczenie prezydencji Rady Unii Europejskiej z dnia 16 marca 2006 r. w sprawie ustanowienia UNHRC,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie 16. sesji Rady Praw Człowieka ONZ¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie praw człowieka na świecie za rok 2009 oraz w sprawie polityki Unii Europejskiej w tym zakresie²,
- uwzględniając poprzednie wspólne oświadczenia i deklaracje Organizacji Narodów Zjednoczonych, w tym wspólne oświadczenie Rady Praw Człowieka z dnia 22 marca 2011 r. wzywające do zakończenia aktów przemocy i powiązanych naruszeń praw człowieka ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową oraz deklarację Zgromadzenia Ogólnego z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie praw człowieka, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej,
- uwzględniając rezolucję UNHRC A/HRC/17/19 z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie praw człowieka, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej,
- uwzględniając 17. sesję UNHRC, podczas której przyjęto rezolucję UNHRC A/HRC/17/19 w sprawie praw człowieka oraz orientacji seksualnej i tożsamości płciowej, oraz 19. sesję UNHRC, podczas której przeprowadzona zostanie dyskusja panelową przewidziana w rezolucji A/HRC/17/19,
- uwzględniając rezolucję nr 1728 Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy z dnia 29 kwietnia 2010 r. w sprawie dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową, a także zalecenie Komitetu Ministrów CM/Rec(2010)5 z dnia 31 marca 2010 r. w sprawie środków zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową,

¹ P7_TA(2011)0097.

² P7_TA(2010)0489.

- uwzględniając rezolucję AG/RES. 2653 Organizacji Państw Amerykańskich z dnia 7 czerwca 2011 r. w sprawie praw człowieka, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej,
 - uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych z listopada 2010 r. zatytułowane „Homofobia, transfobia i dyskryminacja ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową”,
 - uwzględniając art. 2, 3 ust. 5 oraz art.18, 21 i 27 Traktatu o Unii Europejskiej, a także art. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając przygotowany przez Radę Unii Europejskiej zestaw narzędzi służących promowaniu i ochronie wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, biseksualistom i osobom transgenderowym (LGBT),
 - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie praw człowieka, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej w Narodach Zjednoczonych,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie, propagowanie i ochrona uniwersalności praw człowieka stanowią część etycznego i prawnego dorobku Unii Europejskiej, a także jedną z podwalin jedności i integralności europejskiej;
 - B. mając na uwadze, że każdego dnia zarówno w Unii Europejskiej, jak i w krajach trzecich dochodzi do wielu przypadków naruszenia praw człowieka związanych z orientacją seksualną i tożsamością płciową;
 - C. mając na uwadze, że Unia Europejska i jej państwa członkowskie powinny zapewnić poszanowanie praw człowieka w swych strategiach politycznych i w praktyce, by wzmocnić i stanowisko UE w UNHRC i uczynić je wiarygodnym;
 - D. mając na uwadze, że Unia Europejska przywiązuje najwyższą wagę do poszanowania powszechnych i niepodzielnych praw człowieka;
 - E.. mając na uwadze, że Unia Europejska włączyła już problematykę orientacji seksualnej i tożsamości płciowej do swoich prac w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, organów regionalnych oraz do niektórych dwustronnych rozmów dotyczących praw człowieka;
 - F. mając na uwadze, że rezolucja UNHRC w sprawie praw człowieka, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej jest pierwszą przyjętą przez Narody Zjednoczone rezolucją, która jest poświęcona w pełni orientacji seksualnej i tożsamości płciowej;
 - G. mając na uwadze, że państwa wszystkich regionów, w tym wszystkie państwa członkowskie UE reprezentowane w UNHRC głosowały za przyjęciem rezolucji w sprawie praw człowieka, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej, zaś 21 państw członkowskich UE było wnioskodawcami tej rezolucji;

- H. mając na uwadze, że niektóre organy traktatowe Narodów Zjednoczonych, specjaliści sprawozdawcy i agencje, a także Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych i Wysoki Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka wyrazili poważne obawy w związku z naruszeniami praw człowieka, jakich doświadczają na całym świecie lesbijki, geje, biseksualiści i osoby transgenderowe;
- I. mając na uwadze, że inne instytucje regionalne, w tym Rada Europy i Organizacja Państw Amerykańskich, przyjęły ostatnio rezolucje potępiające naruszenia praw człowieka ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową;
 - 1. ponownie wyraża obawy związane z licznymi przypadkami pogwałcenia praw człowieka i nagminną dyskryminacją ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową zarówno w Unii Europejskiej, jak i w krajach trzecich;
 - 2. wyraża uznanie i poparcie dla pracy wykonanej już przez Radę Praw Człowieka, Sekretariat Generalny ONZ, Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka, organy traktatowe ONZ zajmujące się prawami człowieka, specjalnych sprawozdawców i inne agencje ONZ w celu zapewnienia pełnego przestrzegania międzynarodowych standardów praw człowieka, niezależnie od orientacji seksualnej czy tożsamości płciowej;
 - 3. wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia przez Radę Praw Człowieka rezolucji A/HRC/17/19 w sprawie praw człowieka, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej;
 - 4. zwraca uwagę na fakt, że rezolucję tę poparły państwa wszystkich regionów, a jej autorem była Republika Południowej Afryki; przypomina, że prawa człowieka są powszechne i niepodzielne oraz mają zastosowanie do wszystkich osób bez względu na ich orientację seksualną i tożsamość płciową;
 - 5. opowiada się za zorganizowaniem dyskusji panelowej podczas 19. sesji Rady Praw Człowieka wiosną 2012 r. w celu „przeprowadzenia konstruktywnego, popartego wiedzą i przejrzystego dialogu na temat dyskryminujących przepisów i praktyk oraz aktów przemocy wymierzonych przeciwko osobom o odmiennej orientacji seksualnej czy tożsamości płciowej”; uważa, że niezbędne jest przeprowadzenie otwartego i pełnego wzajemnego szacunku dialogu między państwami członkowskimi ONZ ze wszystkich regionów, dotyczącego praw człowieka, orientacji seksualnej oraz tożsamości płciowej;
 - 6. wyraża zadowolenie z faktu, że państwa członkowskie UE i wiceprzewodnicząca Komisji/wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa od dawna opowiadają się za włączeniem problematyki orientacji seksualnej i tożsamości płciowej do prac Rady Praw Człowieka i innych organów ONZ, w tym w przypadku wspomnianych wcześniej wspólnych oświadczeń i deklaracji;
 - 7. przypomina, że zestaw narzędzi służących propagowaniu i ochronie wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, biseksualistom i osobom transgenderowym (LGBT) opracowany przez Grupę Roboczą ds. Praw Człowieka Rady Unii Europejskiej wymienia wśród kluczowych priorytetów depenalizację homoseksualizmu na świecie, równość i zasadę niedyskryminacji oraz zapewnienie ochrony obrońcom praw człowieka; uważa, że wysoki przedstawiciel, wszystkie instytucje UE i państwa członkowskie powinny regularnie wspierać te priorytety w obrębie samej Unii i w kontaktach zagranicznych;

8. wzywa wysoką przedstawiciel i państwa członkowskie do nieustannego propagowania, w partnerstwie z krajami trzecimi, ochrony i poszanowania praw człowieka w zakresie orientacji seksualnej i tożsamości płciowej w ramach Narodów Zjednoczonych i innych wielostronnych gremiów, a także w dwustronnych rozmowach dotyczących praw człowieka;
9. zachęca państwa członkowskie do konstruktywnego zaangażowania się, w ramach partnerstwa z krajami trzecimi, w powszechny okresowy przegląd praw człowieka oraz w procedury organów traktatowych prowadzone w celu zapewnienia pełnego przestrzegania w Unii Europejskiej i krajach trzecich praw człowieka w zakresie orientacji seksualnej i tożsamości płciowej; w tym celu zachęca państwa członkowskie i wysoką przedstawiciel do zapewnienia spójności między działaniami UE w dziedzinie praw człowieka prowadzonymi na jej terytorium i poza granicami, o czym mowa w art. 21 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej;
10. wzywa wysoką przedstawiciel i państwa członkowskie do dalszego promowania, w partnerstwie z krajami trzecimi, praw człowieka w zakresie orientacji seksualnej i tożsamości płciowej poprzez dwustronne rozmowy poświęcone prawom człowieka oraz poprzez europejski instrument na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie oraz inne zewnętrzne instrumenty finansowe;
11. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że prawa lesbijek, gejów, biseksualistów i osób transgenderowych, w tym prawo do nietykalności cielesnej, życia prywatnego i rodzinnego, wolności poglądów i wypowiedzi, zgromadzeń, niedyskryminacji, swobody przemieszczania się, w tym prawo do swobodnego przemieszczania się par osób tej samej płci i ich rodzin, i prawo do dostępu do profilaktycznej opieki zdrowotnej oraz korzystania z leczenia i prawo do azylu nie zawsze są w pełni przestrzegane w Unii Europejskiej;
12. przypomina o spoczywającym na państwach członkowskich obowiązku ochrony obywateli państw trzecich lub przyznawania im azylu, jeżeli uciekają przed prześladowaniem lub przed zagrożeniem prześladowaniem ze względu na orientację seksualną, o czym mowa w dyrektywie Rady 2004/83/WE¹ z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych standardów dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub osób, które, z innych powodów, potrzebują ochrony międzynarodowej, oraz zakresu przyznanej ochrony;
13. zdecydowanie potępia fakt, że homoseksualizm, biseksualizm i transseksualizm są w niektórych krajach, w tym w niektórych krajach UE, nadal postrzegane jako choroby psychiczne, i wzywa wszystkie państwa do zwalczania tego zjawiska; wzywa w szczególności do depsychiatryzacji procesu, jaki przechodzą osoby transseksualne i transgenderowe, do możliwości wolnego wyboru zespołu opieki medycznej, do uproszczenia procesu zmiany tożsamości i do pokrycia kosztów przez system zabezpieczenia społecznego;
14. zwraca uwagę na wnioski Agencji Praw Podstawowych z listopada 2010 r. zawarte w sprawozdaniu „Homofobia, transfobia i dyskryminacja ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową”, nawołuje Komisję i państwa członkowskie do zastosowania się do

¹ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s.12

zawartych w nim opinii w możliwie największym stopniu;

15. wzywa państwa członkowskie, Komisję i ESDZ do pełnego wyeliminowania tych nierówności; ponownie zwraca się do Komisji o opracowanie kompleksowego planu przeciwdziałania homofobii, transfobii i dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową;
16. wzywa Komisję i Światową Organizację Zdrowia do usunięcia zaburzeń tożsamości płciowej z listy zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania oraz do zapewnienia nowej klasyfikacji wolnej od ich patologizowania podczas negocjacji w sprawie 11. wersji Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych (ICD-11);
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, Radzie Unii Europejskiej, rządów i parlamentom państw członkowskich, Wysokiemu Komisarzowi Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka oraz Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.